

Република Србија
УПРАВНИ СУД
11 У. 6054/11
20. октобар 2011. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Живане Ђукановић, председника већа, Љиљане Максимовић и Љиљане Јевтић, чланова већа, са судским саветником Весном Мутавџић, као записничарем, решавајући у управном спору по тужби тужиоца Ј. С. из С., Република С., против туженог Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање-Дирекција, Б., ... , ради поништења решења, ... број ... од ... године, у предмету остваривања права из пензијског и инвалидског осигурања, у нејавној седници већа, одржаној дана 20. октобра 2011. године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба **СЕ ОДБИЈА.**

Образложење

Оспореним решењем је одбијена жалба тужиоца поднета против решења Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање-Филијала З., Д број ... од ... године, којим је одбијен захтев тужиоца за признавање права на новчану накнаду за телесно оштећење.

Тужбом, поднетом Управном суду дана 2. јуна 2011. године, тужилац је оспорио законитост решења туженог органа, јер сматра да му је ускраћено стечено право на исплату новчане накнаде за телесно оштећење, а што је супротно одредбама закона и Споразума између СРЈ и БиХ о социјалном осигурању. Предложио је да Суд тужбу уважи и поништи оспорено решење.

Тужени орган је у одговору на тужбу остао при разлозима наведеним у образложењу оспореног решења, с напоменом да у тужби нису наведене нове чињенице и нови докази, осим оних који су већ били предмет оцене оспореног решења, па је предложио да Суд тужбу

одбије.

Решавајући овај управни спор без одржавања усмене расправе, у смислу одредбе члана 33. став 2. Закона о управним споровима («Службени гласник РС», бр. 111/09), и испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе у складу с одредбом члана 41. став 1. наведеног закона, Управни суд је оценом навода тужбе, одговора на тужбу, и списка предмета ове правне ствари, нашао да тужба није основана.

Према списима предмета и разлозима образложења оспореног решења, тужени орган је правилно одбио жалбу тужиоца поднету против решења првостепеног органа од ... године, у поступку спроведеном без повреда правила поступка, а за одлуку је дао довољне и јасне разлоге, које у свему прихвата и овај суд. Ово стога, што је у поступку који је претходио доношењу оспореног решења утврђено да је тужиоцу решењем првостепеног органа, Д број ... од ... године, утврђен VI степен телесног оштећења, почев од ... године, и признато право на исплату новчане накнаде за телесно оштећење. Тужилац је дана ... године, поднео захтев за признавање права на исплату новчане накнаде за телесно оштећење сагласно одредбама Споразума између Савезне Републике Југославије и Босне и Херцеговине о социјалном осигурању, који је одбијен, применом одредбе члана 5. став 4. наведеног споразума.

Према одредби члана 5. ст. 1. и 4. Споразума између Савезне Републике Југославије и Босне и Херцеговине о социјалном осигурању («Службени лист СЦГ», бр. 7/03), државе уговорнице, споразумеле су се да се пензија, новчана накнада и друга новчана давања према правним прописима једне државе уговорнице исплаћују кориснику са пребивалиштем у другој држави уговорници, што се неће примењивати на давања по основу преостале радне способности, најниже пензије, заштитног додатка, телесног оштећења, туђе помоћи и неге, као и друга давања по основу пензијског осигурања која се остварују зависно од имовинског цензуса.

Како је тужилац, са пребивалиштем у С., Република С., тражио признавање права на исплату новчане накнаде за телесно оштећење, то је, по оцени Суда, тужени орган правилном применом цитиране одредбе члана 5. став 4. у вези става 1. истог члана, наведеног споразума, одлучио као у диспозитиву оспореног решења.

Полазећи од наведеног, те одредбе члана 33. став 2. Закона о управним споровима,

Управни суд је нашао да су се, у конкретном случају, стекли услови за одлучивање о законитости оспореног решења без одржавања усмене расправе, имајући при том у виду да је предмет спора такве природе да не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања.

Суд је ценио и остале наводе тужбе, па је нашао да не могу утицати на друкчију оцену законитости оспореног решења, имајући у виду да су се државе уговорнице, предметним споразумом, сагласиле да се неће исплаћивати новчана давања по основу телесног оштећења кориснику са пребивалиштем у другој држави уговорници.

Са изложеног, налазећи да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиоца, Управни суд је, на основу одредбе члана 40. став 2. Закона о управним споровима, одлучио као у диспозитиву ове пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ

Дана 20. октобра 2011. године, 11 У. 6054/11

Записничар

Весна Мугавцић,с.р.

Председник већа-судија

Живана Ђукановић,с.р.

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић**

КО